

га да я зема: ща да я доведа въ къщата си, и нека той тогава да я извади, изъ нохтите ми. Ако Танчо поиска да са сжди, то азъ ща да кажа, че дщцера му са е потурчила доброволно. Но дорде дойде времето да са сждиме, то Танчо и Танчовица ще да посѣдатъ въ темницата; а ако нѣкой намисли да заплати за тѣхъ, то ние така ще да го подмажемъ, щото той и своята глава нѣма да види на рамената си. Така ли е, Нейко?

Въ това сжщо време Танчо стоялъ, мислилъ и размишлѣвалъ; а на сърцето му било така горчиво, така тѣшко, щото тоя сироманъ човѣкъ насмалко щѣлъ да заборава себѣ си и да полудѣ. „Тоя турчинъ има пълно право, помислилъ той. При кого ща азъ да ида да са олаквамъ? при кого ща да ида и да са мола за защита? Кой ще да ми помогне? Азъ сжмъ сироманъ човѣкъ; а богатите сж....“

Колкото повече стоялъ Танчо предъ Ха-